

אדר א' התשע"ו

בס"ד

השיעור מוקדש לעילוי נשמת מנחם אביצור בן יהודה אריה ז"ל

כהנים שלוחי דין או שלוחי דרחמנא

לפרשת תצוה (על פי שיעור של הרב מאיר שפיגלמן)

1. שמות כ"ח א-ה:

[א] ואתה הקרב אליך את אהרון אחיך ואת בניו איתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרון נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרון. [ב] ועשית בגדי קודש לאהרון אחיך לכבוד ולתפארת. [ג] ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מילאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרון לקדשו לכהנו לי. [ד] ואלה הבגדים אשר יעשו חושן ואיפוד ומעיל וכתונת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קודש לאהרון אחיך ולבניו לכהנו לי. [ה] והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש.

2. טבלה המשווה את שלשת הציוויים:

פס' מי	מה	למי	למה
ב	ועשית	לאהרון אחיך	לכבוד ולתפארת
ג	ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מילאתיו רוח חכמה ועשו	את בגדי אהרון	לקדשו לכהנו לי
ד	ועשו	לאהרון אחיך ולבניו	לכהנו לי

3. שמות כ"ח ל"ט:

ושבצת הכתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט תעשה מעשה רקם. ולבני אהרון תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת. והלבשת אתם את אהרון אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי.

4. שמות ל"א, ב"י:

ראה קראתי בשם בצלאל... ואמלא אותו רוח אלהים בחכמה... ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרון הכהן ואת בגדי בניו לכהן...

5. פרשנות לפסוקים ב-ה:

ועשית בגדי קודש [=כתנת, מצנפת ואבנט] לאהרון אחיך לכבוד ולתפארת. ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מילאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרון [=חושן, אפוד ומעיל] לקדשו לכהנו לי. ואלה הבגדים אשר יעשו [בסך הכל]: חושן ואיפוד ומעיל [=בגדי אהרון], וכתונת תשבץ מצנפת ואבנט [=בגדי קדש]. ועשו בגדי קודש [=כתנת, מגבעת ואבנט] לאהרון אחיך ולבניו לכהנו לי.

6. שמות כ"ט כ"א:

והיית על אהרון ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו, וקדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו

7. שמות ז', א'-ב':

ויאמר ה' אל משה ראה נתתיך א-להים לפרעה ואהרון אחיך יהיה נביאך. אתה תדבר את כל אשר אצוך ואהרון אחיך ידבר אל פרעה

8. שמות כ"ח י"ב:

ושמת על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרון את שמותם לפני ה' על שתי כתפיו לזכרון.

9. שמות כ"ח כ"ט-ל:

ונשא אהרון את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבואו אל הקדש לזכרון לפני ה' תמיד. ונתת על חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרון בבואו לפני ה' ונשא אהרון את משפט בני ישראל על לבו לפני ה' תמיד.

10. שמות כ"ח ל"ה:

והיה על אהרון לשרת ונשמע קלו בבואו אל הקדש לפני ה' ובצאתו ולא ימות

11. שמות כ"ח ל"ח:

והיה על מצח אהרון ונשא אהרון את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני ה'.

מעשה המנרה מקשה זהב עד ירכה עד פרחה מקשה הוא
כמראה אשר הראה יהוה את משה כן עשה את המנרה

21. שמות כ"ט, ל:

"שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבוא אל
אהל מועד לשרת בקדש"

22. שמות כ"ז, כא:

"ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך
כתית למאור להעלת נר תמיד כא באהל מועד מחוץ
לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר
לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל"

23. ויקרא ו', יג:

"זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה' ביום המשח אותו"

24. ויקרא כ"ד, ב-ד:

(ב) צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית
למאור להעלת נר תמיד (ג) מחוץ לפרכת העדת באהל
מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת
עולם לדרתיכם (ד) על המנרה הטהרה יערך את הנרות
לפני יהוה תמיד

25. שמות כ"ח מ"ג:

"והיו (המכנסים) על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד
או בגשתם אל המזבח לשרת בקודש".

12. שמות ל"ט מא:

"את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן"

13. שמות כ"ח, כט:

"בבואו אל הקדש לזכרן לפני ה'".

14. שמות כ"ח, יב:

"ונשא אהרן את שמותם לפני ה' "

15. שמות כ"ח, לה:

"והיה על-אהרן לשרת ונשמע קולו בבואו אל-הקדש
לפני ה' ובצאתו ולא ימות".

16. הרשב"ם:

"ולפי שציווה הקב"ה וכל אדם יהיה באוהל מועד לכפר
בקודש עד צאתו לכך ציווה הקב"ה ונשמע קולו בבואו
ויתרחקו השומעים משם"

17. הרמב"ן:

ומה שאמר למעלה (כאן) ונשמע קולו בבואו אל הקדש
ולא ימות, הוא על דעתי ביאור למצות הפעמונים, כי מפני
שאין בהם צורך בלבישה, ואין דרך הנכבדים לעשות להם
כן, לכך אמר כי צוה בהם בעבור שישמע קולו בקדש,
ויכנס לפני אדונו כאלו ברשות, כי הבא בהיכל מלך
פתאום חייב מיתה בטכסיסי המלכות, כענין אחשוורוש
(אסתר ד יא): וירמוז למה שאמרו במסכת יומא
ירושלמי (א ה) וכל אדם לא יהיה באהל מועד (ויקרא טז
יז), אפילו אותן שכתוב בהן ודמות פניהם פני אדם
(יחזקאל א י) לא היו באוהל מועד, על כן צוה להשמיע
קולו כמי שיקרא הוציאו כל איש מעלי, ויבא לעבוד את
המלך ביחוד, וכן בצאתו, לצאת ברשות, ושיודע הדבר כדי
שיוכלו משרתי המלך לשוב לפניו. ובפרקי היכלות ידוע
זה הענין. והנה הטעם שלא יפגעו בו מלאכי אלהים.
והזהיר זה בכ"ג למעלתו, וזה טעם לפני ה', כי הוא
העובד לפניו שתשרה שכינתו בעבודתו כי מלאך השם
צבאות הוא (מלאכי ב ז), כי ההדיוטים יכנסו בהיכל
להקטיר ולהטיב:

18. שמות ל', ז:

"והקטיר עליו אהרן קטורת סמים בבוקר בבוקר
בהיטיבו את הנרות יקטירנה"

19. ויקרא כ"ד, א-ד:

(ב) צו את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית
למאור להעלת נר תמיד (ג) מחוץ לפרכת העדת באהל
מועד יערך אתו אהרן מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת
עולם לדרתיכם (ד) על המנרה הטהרה יערך את הנרות
לפני יהוה תמיד

20. במדבר ח', א-ג:

(ב) דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול
פני המנורה יאירו שבעת הנרות ג ויעש כן אהרן אל מול
פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יהוה את משה ד וזה